

OD NASICH DOPISOVATELO.

Sumner, Nebr. — Ct. redakce, nesmím opomenout podat Vám zprávu, jak dne 25. září v Lexingtonu uvítán byl generál Butterworth jakožto řečník republikánské strany asi od 4000 lidí. Butterworth je generál z minulé války, muž přímého těla a bystrého ducha, ale šedého vlasu a vousů; byl veden v průvodu s hudbou do rozsáhlého domu, který byl k tomu vyprázdněn, by pojal asi 300 lidí. Nebylo ani mluvíčka pro ostatní a vím, že se tomu Butterworth dojata podivil, neboť bylo mu oznamováno, že přijde do Lexingtonu mezi samé demokraty a populisty a ono tomu bylo právě naopak; snad každý provolával slávu McKinleyovi a to trvalo asi půl hodiny, nadšení pak nemělo konce. Řeč Butterworthova zajisté neminula se účelem a po ní i populisté podepsali svá jména jako noví členové McKinley klubu.

Abych vypisoval, jak řečník každým slovem poutal posluchačstvo, jest věc nemožnou. Jen se zúčastním, že Butterworth je starým známým McKinleyho a zná jeho poctivost a domácnost. Řečník pravil mezi jiným: Když jsem minulou neděli přišel s ním domů, ptal jsem se jeho matky, jak jí to těší, když vidí tolik lidí na návštěvách u svého syna, jakou důvěru mají v jeho poctivost. Odpověděla: Byli jsme všichni z poctivých lidí a on jim též bude. Přála bych si, by lid mohl chodit zase do továren jako chodíval. Při tom vysvětloval řečník, jak je dělný lid na východě zubožen proti západu. Podle slov řečníkových mohl si každý udělat pojem, jak velký rozdíl je mezi McKinleyem a Bryanem co se týče způsobu, jak se o úřad prezidenta ucházejí. Kdežto k McKinleyovi denně přijíždí na 8000 přátel naší strany, jezdí pan Bryan po světě a vracuje se. Kdyby každý z těch 8000 hostů utratil tam jen 50 ct., je to \$4000 denně. Aby tak bylo a Bryanem, co by tu přišlo peněz do Nebrasky! Já sám co vím, když po nominaci Bryan přijel domů, přivítalo jej asi 2000 lidí a když přijel podruhé, už jen asi 200. Iou, je to velký rozdíl. Více psát pro dnešek nebudu. Jsem jist, že kudy generál Butterworth pojedje, bude tím nejlepším magnetem pro McKinleyho.

Všá Frank Krula

Yukon, Ok. — Ct. redakce! — Již dlouhý čas jsem ule nenapsal do vašeho listu a nebyti letošního volebního šramotu s těmi stříbrnými okovy, jimiž demokraté s populisty tak strašně finčí, chtějíce jimi spoutati celý americký národ a připraviti zem americkou ještě do bídnějšího stavu, nežli do jakého ji špatným řízením uvedla strana demokratická, ani by mi ještě nebylo napadlo psáti nějaký dopis, poněvadž se raději bavím pluhem nežli psáním do časopisu. Psal bych vysvětlení a zodpovědnosti několika otázek do některého demokratického časopisu, ale vím, že by se mně dostalo jen hrubých nadávek, na jaké některé časopisy mají patent a proto píši do vašeho ctižetného listu a žádám některého přívržence stříbrné měny, aby mne poučil, jakým způsobem chtějí vám farmářům po moci k lepším cenám našich plodin. Že by nám stříbro dalo dobré ceny za naše výrobky, to mi nikterak nechce do hlavy, poněvadž úřední zápisky svědčí o opaku. Tak na příklad v roce 1871 jsme měli pouze \$52,000,000 stříbrné měny v oběhu a pšenice byla v ceně \$1 25 bušl a od roku 1871 se razilo průměrně ročně asi \$22,920,000 stříbrné měny, tak že nyní máme nejméně za \$625,000,000 stříbra v oběhu a pšenice klesla na 50 centů bušl.

Kdo mi to vysvětlí, páni stříbraři, a dovede mne poučiti jinak, nežli tyto

shora uvedené šířice? Clo za McKinleyova zákona dávalo ochranu a chránilo pokladnu Spoj. Států, že záloha zlata nikdy neklesla, aby bylo potřeba vydávati nějaké dluhopisy k sraňování zlata.

Vývoz amerických plodin do cizozemské za McKinleyova zákona byl skoro dvojnásobný jako nyní a přívos sem z cizozemské neobnášel ani polovici toho, co nyní. A tu je ten háček, páni popokratí, naše peníze plynou za hranice a následky toho jsou již znatelné. Nadělali jste a příčinlivého dělnictva neofehledný dav trampů, jenž jde od místa k místu a nabízí své pracovní síly za 25 centů denně, to je ovoce naší strany demokratické. Před 15 lety zahrnovali jste clo úplně a nyní již lezete ke zdi a říkáte: clo pouze ke krytí výloh. Je-li nějaká ochranná zeď dobrá, je vysoká lepší a to se má tak i s ochranným clem. Chce-li kdo, abychom od něho odbírali jeho výrobky, ať přijde sem a jť náš ohléd a maso atd. Čím blíže trhu, tím menší výdaje do trhu dopravou a tím lepší cenu obdrží rolník za své výrobky. Vzdálená doprava, kterou zasíláte vždycky musí platiti, činí výrobky takové lacinými.

Uvedu zde pouze některé farmářské výrobky co sem za McKinleyho zákona byly dováženy u porovnání proti Wilsonově zákonu.

Tabák	\$11,001,798
Vlna	6 107,438
Kůže	4 508 330
Seno	761,937
Pševíce	761,177
Píce	726 692

Naproti tomu roku 1895 za Wilsonova zákona byl přil oz následující:

Tabák	\$15 225 725
Vlna	33 770 159
Kůže	7 745 092
Seno	2,191,635
Pšenice	1 121,780
Píce	3 033,626

Podávám pouze jen některé druhy, jenom částečku na ukázkou a tak se to má se vším, jako s vejci, máslem, sýrem atd.

Také zde musím podati ždíbec, jak asi prospíval náš vývoz za McKinleyova zákona.

Roku 1894 za McKinleyova zákona vývoz za hranice:

Lihoviny	\$ 5 676 936
Vepřové maso	5,067 773
Mouka	69 271,760
Sýr	7 180,232
Žito	126 532
Oves	2 027 934
Láň	2,766 164

Roku 1895 za Wilsonova zákona byl vývoz za hranice následující:

Lihoviny	\$ 1,685,460
Vepřové maso	4,410,155
Mouka	40,898,537
Sýr	3 401,117
Žito	725
Oves	599,835
Láň	1,027,350

To jest též pouze úryvek, ale mluví vše tuze zřetelně, že za McKinleyova zákona obchod náš s cizinou kvetl, kdežto za nynějších poměrů hyne.

Dejme vládu do rukou straně, která vždy pečovala a pečuje o rozkvět této země a blahobyt všeho dělnictva a zaručuje nám nezh rástí náš měny a to dokážeme pouze tím, když zvolen bude McKinley.

S úctou Fr Selement.

Lincoln, Neb. Ctěná redakce: Doufám, že uveřejníte dopis můj, který jest čerpán jen z vašeho časopisu, jenž hlásá o blahobytu, zlepšení výdělků, atd. Čtu pilně, ale nemohu se dočíst článku, který by nám objasnil jistotu, z jakých příčin ten blahobyt nás má vysvobodit k dobru našemu. Doufám, že mně moje otázky odpovíte, ale pravdivě.

1. Ktíž bude zlatá měna, jaké dostaneme peníze, zůstanou-li naše staré zlatáky, nebo budou-li nové do oběhu naraženy?

2. Kde vezme vláda Spoj. Států na tu novou minci zlato, odkud a jak mnoho ho bude asi potřebovat?

3. Co se stane s penězi, které máme v oběhu?

Pozastav se v tomto rozjímání. Nač nitit tak dobré peníze, které mají stejnou cenu, papír jako zlato. To by byly jen zbytečné výlohy, ne pro náš blahobyt, více k okradení. Či snad by nám ti páni fakáci chtěli těmi nashromážděnými dukátky naši práci zaplatit ve zlatě? Pak myslím, že by byli tak hodní a mohli by nám něco na každém dolárku ukousnout. To by mohlo být snadné, povede-li se jim a oni se dostanou k tomu ve líkém žlabu, že si nechají zuby dobře nabrousiti; oni jim ovakají už teď, než bude volba, bude po nich.

4. Kdo má dnes blahobyt? Pokrok Západu. Za jeho štvánice platí tisíc, on zadarmo nepracuje. Ale proč máme číst ve vašem časopise tolik nářeků proti Bryanovi a naznačovat tolik nářeků a pořad jen samé křize? Já doufám, že je to za 19. století moc pro člověka, ta moda panovala za Krista a tenkrát ta mi-

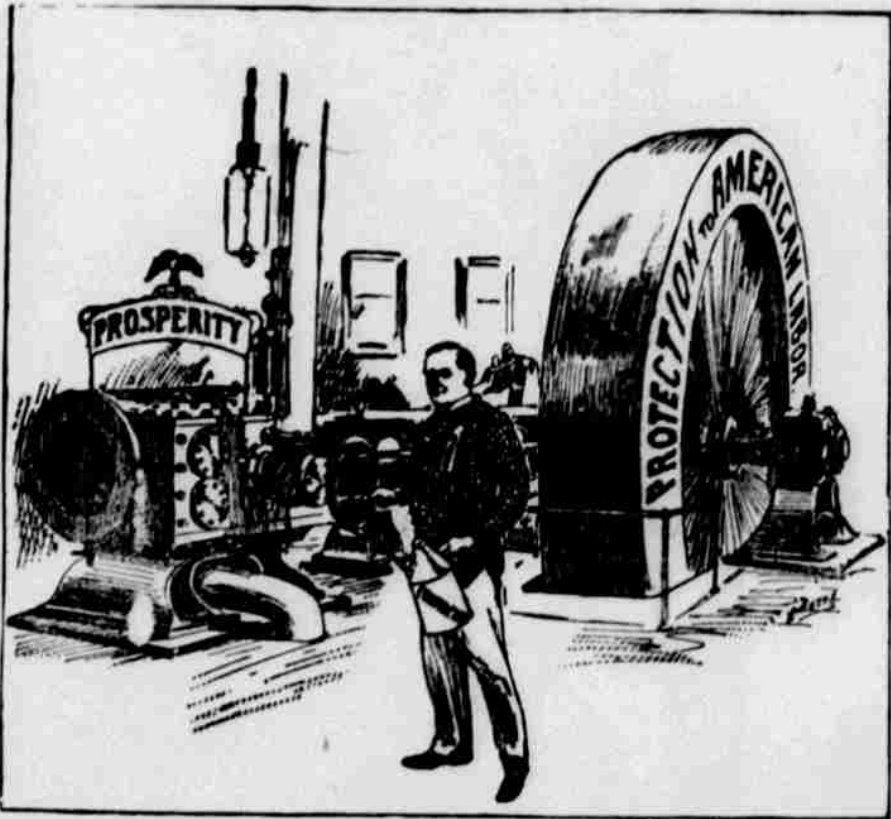
pan Bryan. Právě republikánská strana v té příčině vyhovuje steauku pana dopisovatele, neboť ona nechce "nět dobré peníze, které mají stejnou cenu, papír jako zlato." Chce to však strana stříbrná a pan dopisovatel mohl správněji tento svůj katapult adresovati některému listu stříbrnému.

1. Nevíme, kdo by si dnes stěžoval na velký blahobyt, neděláme to ani my. Že by nám někdo za nějaké štvánice platil, je naivní náhled. Kde je jaká štvánice? Že úsilovně hájíme přeovědění, které pokládáme za správné, a stacovisko, které pokládáme za blahodárné? To přece není žádná štvánice. Jste vy snad "uplacen" od "stříbrných baronů", že za ně dřevce lámete? Jestli z přeovědění zastáváte se věci nepoctivé, úsilí znehodnotiti naši měnu, jaké právo máte podezřívati jiné, kteří zastávají se věci poctivé? Jen darebák vidí v každém jiném člověku takové darebáky. Jestli je kdo "uplacen", tedy to mohou býti pouze jen ti, kteří chtějí milionářům, již vlastní stříbrné doly, nařhánu. — Že pláeme proti Bryanovi, je věc zcela přirozená — on je člověk veřejný, kandidát prezidentství, a tudíž podroben kritice. On zastupuje myšlenku, kterou

pan Bryan. Právě republikánská strana v té příčině vyhovuje steauku pana dopisovatele, neboť ona nechce "nět dobré peníze, které mají stejnou cenu, papír jako zlato." Chce to však strana stříbrná a pan dopisovatel mohl správněji tento svůj katapult adresovati některému listu stříbrnému.

1. Nevíme, kdo by si dnes stěžoval na velký blahobyt, neděláme to ani my. Že by nám někdo za nějaké štvánice platil, je naivní náhled. Kde je jaká štvánice? Že úsilovně hájíme přeovědění, které pokládáme za správné, a stacovisko, které pokládáme za blahodárné? To přece není žádná štvánice. Jste vy snad "uplacen" od "stříbrných baronů", že za ně dřevce lámete? Jestli z přeovědění zastáváte se věci nepoctivé, úsilí znehodnotiti naši měnu, jaké právo máte podezřívati jiné, kteří zastávají se věci poctivé? Jen darebák vidí v každém jiném člověku takové darebáky. Jestli je kdo "uplacen", tedy to mohou býti pouze jen ti, kteří chtějí milionářům, již vlastní stříbrné doly, nařhánu. — Že pláeme proti Bryanovi, je věc zcela přirozená — on je člověk veřejný, kandidát prezidentství, a tudíž podroben kritice. On zastupuje myšlenku, kterou

Ten pravý strojvedoucí.

Potřebujem aby kola průmyslu a obchodu byla uvedena v pohyb, po třebajem aby lid měl práci a výdělek a s nimi přijde i blahobyt. A to docílíme pouze a jedině zvolením toho pravého strojvedoucího — McKinley.

zerná holota beze všech světských věd a civilizace ukřižovala člověka poctivého a vy mu naznačujete též nápodobných věcí, které se pro 19. století na spoluobčana nehodí.

5. Objasněte a popište nám jednou životopis McKinleyho, jak sloužil k dobru občanům Spojených Států, jak k občanům v čase svého úřadování nklonnosti choval, jakých má věd pro přitího našeho prezidenta. O tom chceme taky něco vědět a vy pořad ani muk. My ho chceme volit, jen aby mu to dal pámbůh dočkat a neodnes ho ten černý muž, jak jste ho fotografovali, nebo bysme zůstali sedět na blátě vedle louže. Ať se přijde taky postaviti na pařez a něco nám poví. Nemusí pořad sedět doma a lidé aby si pro něho uráželi kramfleky u bot. Doufám, že to ctičná redakce Pokroku Západu tak otiskne. Váš odběratel

Václav Čížek.

6. O tom chcete také něco vědět? A my je pořad ani muk? Nuže, poďvejte se do "Pok. Západu" ze dne 1. července na stránku 7., kde máte životopis a vyličení zásluh McKinleyových ve článku "Naši kandidáti". Nemáme tolik místa, abychom mohli to otiskovat kdo ví kolikrát.

Co se toho týče, že McKinley nepřijde se taky postaviti na pařez, o tom se náhledy různí. My alespoň způsob, jakým se McKinley uchází o úřad prezidentaký, pokládáme za důstojnější, nežli způsob Bryanův. A porovnáte-li jeho řeči, plně zdravých náhledů, s blábolním Bryanem, který plete páté přes deváté a sám sobě neustále odporaje, seznáte teprve ten nesmírný rozdíl mezi oběma, — skoro jako pámbu a lichpuc! Přečtete si jeho příltaef list, který jsme v Pokroku Západu otiskli a řeknete pak, jestli jste kdy četli po jedním vážnějším, rozumnějším a př-

potřebujem aby kola průmyslu a obchodu byla uvedena v pohyb, po třebajem aby lid měl práci a výdělek a s nimi přijde i blahobyt. A to docílíme pouze a jedině zvolením toho pravého strojvedoucího — McKinley.

potřebujem aby kola průmyslu a obchodu byla uvedena v pohyb, po třebajem aby lid měl práci a výdělek a s nimi přijde i blahobyt. A to docílíme pouze a jedině zvolením toho pravého strojvedoucího — McKinley.

potřebujem aby kola průmyslu a obchodu byla uvedena v pohyb, po třebajem aby lid měl práci a výdělek a s nimi přijde i blahobyt. A to docílíme pouze a jedině zvolením toho pravého strojvedoucího — McKinley.

ten pravý strojvedoucí. Může být, že bylo by lépe pro vás, kdyby váš pan Bryan byl zůstal doma a se všech končin byli k němu putovali. Bylo by to ku prospěchu celého vašeho města a všeho obyvatelstva

Chadron Neb., 20. srpna, 1896. Ctěná redakce! Minulý týden jsem byl v městečku Gering v Scotts Bluff county, spolu se dvěma jinými. Účel naší cesty byl prohlédnouti ten zavodňovací systém řeky North Platte. Přijeli jsme tam v neděli a nejdříve jsme si prohlédli nčstečko, které ležl na jižní straně řeky. Je malé, ale úhledné a všeho druhu obchody zastoupené. Druhého dne jsme vyjeli dolo po řece asi sto mil. Co jsem viděl, bylo až překvapující. Ku kuřice byla v nejlepšímu stavu, co jsem kdy viděl, dva až tři klasy 10 až 12 palců dlouhé na každém stonku. Alfalfa před tím již dvakráte posekaná je opět 18 palců vysoká. Drobné obilí bylo též krásné a zeleniny všeho druhu velmi pěkné. Zastavili jsme se u jednoho farmáře, který sekal seno, i viděl jsem hromadky tak husté, že stěží bylo vzem projet. Ten sám pravil, že na tom kousku půly nebyl by před zavodňováním ani pár koní uživil. (To je vidět, co dovede ohlédek a rybníček, totiž voda a slunce.) Přišlo mi na mysl, jsou-li tu též Češi a od našeho průvodčího jsem zvěděl, že několik krajanů jest usazeno 15 mil výše podél řeky. Jel jsem tam tedy druhého dne a po dlouhém doptávání jsem konečně zastavil na rozsáhlé a pěkné farmě pana Jim Tvarůžka. Co jsem viděl a slyšel, seznal jsem, že pan Tvarůžek je jeden z těch hospodářů, který je vždy na pravém místě a v pravý čas. Co praví svatý evagelium: hleďte předně království božho a to ostatní bude Vám přidáno, to je sice v pořádku, ale pan Tvarůžek asi chce míti na tomto světě trochu toho království, neb jaem tam viděl všeho hojnost a cítm se povinným vzdáti mu díky za jeho pohostinství. Pro krátkost času jsem ostatní Čechy navštívit nemohl. Cílkem shledal jsem tu vše v pořádku, až na to, že mají daleko do trhu, snad asi 60 mil po dráze, ale není pochyby, že časem dráhu sem dostanou. — Cestou z domova viděl jsem úrodu rozdílnou. Nejlepší byla v Dawes county, jižně u lesů (na Táboře). Tam jsem spatřil hojně a velké stohy obilí, ale čím dále jižněji, tím úroda slabší. Ovšem že jel jsem též přes Box Butte county a je to na pohled krásná krajina, ale jak jsem pozoroval z množství prázdných drnků, většinou opuštěná. Vzpoměl jsem mimovolně na toho pana dopisovatele, který kdysi v roce snad 1890 tak chvalně o Box Butte psal (tuším že se jmenoval Diviš). Místy jsem viděl celé sekce, které bývaly vzdělávány, ale sou též opuštěné a jen ruský bodlák na nich živořil, který zbyl tam osadníci sekají na seno. Já si myslím, kdyby tamnější osadníci vzdělávali méně půdy a lépe, že by mnohem lépe prospívali. Místa totiž, kdyby každý rok nechali kus pozemku neostý a pak v červnu, když je plevel zrostlý, hluboko jej zaorat, tu si pole odpočine a ten zaoraný plevel je tak dobrý jako hnůj. Na takových dva ceti akrech stěží více, než na 40 v nepravý čas oraných. — Co se týče politiky, nikdy před tím jsem nepozoroval takový ruch před prezidentskou volbou jako letos. Kde jsme zastavili, všude byla politika předmětem rozhovoru. Když jsme přijeli do Marsland, tam byla velká schůze a byli tam dva řečníci, jeden advokát z Chadron, populistá, a jeden z východu, jehož jméno jsem si nepamatoval, pro McKinleyho. Debata byla živá a dlouhá, ale populistá byl poražen ve všem svém tvrzení, neboť odpárc jeho přiváděl jej z jednoho rozpa-ku do druhého. Jeden máj spolucestující má podivný úsudek o populismu. On pravil, že je kočka slepá